

Poruka švicarskih biskupa o provedbi novog koncepta za pastoral migranata u Švicarskoj.

SCHWEIZER BISCHOFSKONFERENZ
CONFÉRENCE DES ÉVÊQUES SUISSES
CONFERENZA DEI VESCOVI SVIZZERI
CONFERENZA DILS UESTGS SVIZZERS

rkz

Römisch-Katholische Zentralkonferenz der Schweiz
Conférence centrale catholique romaine de Suisse
Conferenza centrale cattolica romana della Svizzera
Conferenza centrala catolica romana da la Svizra

Poruka švicarskih biskupa o provedbi novog koncepta za pastoral migranata u Švicarskoj.

Novi koncept pastorala migranata, koji se nalazi u rukama svih uključenih sudionika, plod je dugog procesa promišljanja i konzultiranja. Radi se o instrumentu koji se bavi potrebom interkulturalnog pastorala, imajući u vidu trenutačna migarcijska kretanja. Govoriti danas o migraciji i njenim izazovima, znači spominjati korijene «hodočasničkog naroda», a to je Crkva. To znači otkriti naš identitet kao vjernici i nasljednici Abrahama, oca vjerovanja, do kojeg sežu naši korijeni. «Moj je otac bio aramejski lutalac...» (Pnz 26, 5). Ovako počinje ispovijest vjere Izraelskog naroda u kojoj se odražava cjelokupni život vjernika sa svojim Bogom. Pismo Hebrejima se tak ođer poziva na istu tu ideju i priča o svim našim precima koji su neumorno stoljećima koračali kroz povijest noseći sa sobom jedino nepokolebivu vjeru u svoga Boga i priznajući da su «tuđinci i putnici na zemlji.» (Heb 11, 13). U toj vjeri švicarski biskupi objavljuju ovaj koncept za pastoral migranata u uskoj suradnji s Rimokatoličkom središnjom konferencijom Švicarske (RKZ). Čine to vjerujući da biti čvrst kao vjera njihovih očeva.

Izrada koncepta učinjena je zbog potrebe. Naime prisilno raseljavanje izbjeglica prouzrokuje velika migracijska kretanja i sve više ekonomskih migranata kuca na naša vrata. U prvoj analizi otkrivena je skoro zaboravljena činjenica: naime gotovo 40% katoličkog stanovništva u Švicarskoj dolazi iz migracija. To znači da mnogi od njih imaju pred očima svoje roditelje i djedove i bake kad izgovaraju «moj je otac bio lutalac ...». To je, iznad svega, raznolikost naroda, kultura, jezika, tradicija i liturgijskih obreda, koja Crkvi u Švicarskoj daje tipičnu boju koja ujedno čini i njen vlastiti identitet. Sada je na nama da tu stvarnost prihvatimo kao šansu. Takva će i biti ako je svatko od nas spreman, poštujući razlike, pridonijeti gradnji Crkve Isusove u službi svih i na dobrobit svih; Crkve u kojoj se nitko ne osjeća zaboravljenim, napuštenim, odgurnutim (Kol 3, 22 ; Gal 3, 28). Crkva koja najavljuje da zajedništvo ljubavi u Isusu Kristu (Iv 17) iziskuje naše puno zalaganje.

Pri tome nas vode smjernice Pape Franje koji nas poziva da migrante prihvatimo, štitimo, unapređujemo i integriramo. Sljedeća dva kratka uvida u život župnika, čija je dušobrižnička svakodnevnica posebno obilježena stvarnošću migranata, pokazuju nam koliko je vrijedan evanđeoski pothvat koji se trudi da želimo biti i živjeti zajedno s najvećim mogućim uvažavanjem.

* * *

Slijede dva izvještaja o životnom iskustvu svjedočeci svakodnevno pastoralno zalaganje brojnih misionara evanđelja.

Djelujući kao župnik gotovo 10 godina u zapadnom dijelu Lausanne, imao sam sreću upoznati one koji čine većinu katolika u biskupiji LGF (Lausanne-Genève-Fribourg): one koji govore strani jezik! Dolaze iz svih krajeva svijeta: Italije, Portugala, Južnoameričkih zemalja, iz Francuske, Poljske, ali također i iz Švicarske s one strane rijeke Sarine... da navedem samo nekoliko najvažnijih. U Švicarskoj, koja se malo više od jednog stoljeća nalazi u ovoj situaciji, žive danas u jednoj gradskoj župi poput one u Renens-u južni Talijani treće generacije, sjeverni Portugalci druge generacije, doseljenici iz Južne Amerike koji su nedavno stigli sa svojom djecom, ili pak Francuzi koji rade u EPFL ili u drugim poduzećima sekundarnog ili tercijarnog privrednog sektora ...

- Osim toga, postoji novi migracijski val iz gore spomenutih zemalja: akademici i absolventi vrhunskih istraživačkih područja informatike odnosno robotike dolaze na jedno određeno vrijeme, većinom sa svojim obiteljima kao praktični vjernici katolici traže bar ono najmanje: misu i katehezu na svom materinskom jeziku. Njihovo vrijeme je ograničeno. Oni ostaju u prosjeku 5-8 godina a onda idu dalje.
- Dvije posljedice poslije pandemijskog razdoblja: Župljani koji su došli davno oklijevaju se vratiti u svoju domovinu. A novopristigli koji su u teškim situacijama i u potrazi za ekonomski povoljnijim prilikama u okolici velikih zapadnošvicarskih gradova, izgleda da su spremni iseliti se...
- Ova različitost zahtjeva pod vodstvom pastoralnih pomoćnika u župama integraciju u novo životno okruženje. „Domaće pučanstvo“ je pak pozvano da migrira tj. se približi drugome, upravo svom bližnjemu. Migracija je živjeti u zajednici koja se sastoji od 51% ljudi koji govore strani jezik!
- Osim toga trebalo računati da u suživotu i u pastoralnom radu u interakciji katolika različitih kultura može doći do trzavica, napetosti, nesporazuma i neuspjeha. Ne teži se pod svaku cijenu „jedinstvu u različitosti“, nego izgradnji međuljudskog povjerenja – miran i strpljiv rad u povezivanju, otvoreno uho, hrabrenje...

Postati katolik, *catholikos*, istovjetno je s rastom praćenim otvorenošću i pluralizmom, koji je uvijek inkluzivan i više centrifugalniji nego li centripetalan ... kad smo usidreni u Kristu, univerzalnom bratu i sinu «Oca Našega».

(Abbé Thierry Schelling, župnik)

Za vrijeme mog dušobrižničkog djelovanja opazio sam da se pastoral migranata ponekad ograničava na «molbe i odobrenja», primjerice vezano za zabave, korištenje crkvi ili župnih dvorana ili financiranje pastoralnih aktivnosti itd. Uvjeren sam da ne smijemo ostati na podjeli liturgijskih i župnih prostora, ekonomskih resursa i troškova, nego da trebamo ići korak dalje i težiti većem sudjelovanju unutar Crkve, kako bi naša zajednica mogla rasti.

«Kraljevstvo je nebesko kao čovjek koji, polazeći u tuđinu, dozva sluge te im preda svoju imovinu. Jednom dade pet talenata, drugome dva, trećemu jedan: svakomu prema njegovoj sposobnosti. I otputova.» (Mt 25, 14-15)
Gospodar dozva svoje sluge te im preda svoju imovinu. Svakomu prema njegovim dynamis, njegovoj sposobnosti vođenja i privređivanja, upravljanja i ulaganja, provođenja, očuvanja i unapređivanja. I zatim otputova: on je i predvodnik selilaštva, prvorođenac hodočasničke Crkve u svijetu.

I danas je on taj koji nas doziva i predaje nam svoju imovinu od koje su najdragocjeniji njegov narod i njegova Crkva. Svi smo mi hodočasnici na ovome svijetu i u ovoj zemlji u kojoj smo rođeni ili u koju smo došli; u zemlji koja nas sve prima i za koju smo svi mi odgovorni. Dragocjena je njegova Crkva koja je kuća njegova ali i nas svijet: Ona je fizičko i duhovno mjesto gdje se narod Božji okuplja i u raznovrsnosti izražava i živi svoju osobnu i zajedničku vjeru. Velika mora biti i dinamična ljubav prema ženama i muškarcima koji čine Crkvu, koji joj služe, koji je vode i nad njom bdiju. Svi smo mi krštenjem primljeni u tu Crkvu i svi smo pozvani brinuti se o njoj i paziti jedni druge. Svi smo mi pozvani biti otvoreni za prihvaćanje i budni kod promicanja ljudi i njihovih prava. Bez razlike na naše podrijetlo, Gospodar nam preda svoju imovinu, svakomu prema njegovoj sposobnosti za prihvaćanje i slušanje, poštujući različite običaje i tradicije, uvažavajući raznolikosti.

Iako nekada popustimo iskušenju da tu imovinu «ukopamo», da je sakrijemo u zemlju, da je odvojimo od ostatka Crkve, Gospodar nam je i dalje predaje. Svi mi, migranti i domaći, pozvani smo brini se o njegovoj dragocjenoj imovini, biti spremni primiti ga kad se vrati i poslušati njegov poziv: «Uđi u radost Gospodara svoga.» (Mt 25, 21)

(Francesco Marra, dijakon)

Od srca zahvaljujemo našoj braći na izvješćima o njihovim iskustvima koja svjedoče o svakodnevnom pastoralnom zalaganju brojnih misionara Evandjelja. Ista nam ne pokazuju samo nove oblike koje poprima migracija uslijed socio-gospodarsko-političkih događanja u našem svijetu, već ukazuju također i na potrebu za jakim biblijskim usidrenjem, mjestu najvažnijeg izvora inspiracije za naš pastoralni odgovor.

Fribourg, 2. prosinca 2020

U ime švicarskih biskupa

Mgr Jean-Marie Lovey CRB
Odgovorni za sektor «migratio»